

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Organizace nevidomých z. s.**, IČO 26615932
sídlem Jana Babáka 2733/11, 612 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Bc Janem Spáčilem, LL.M.
sídlem Italská 2581/67, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2019, č. j. MPSV-2019/13357-421/1

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 3. 2019, č. j. MPSV-2019/13357-421/1, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 897 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Bc Jana Spáčila, LL.M., do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 5. 12. 2018, č. j. JIA-T-76/2018, kterým Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Jihlavě podle § 78a odst. 4 písm. a), odst. 8 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb.,

o zaměstnanosti, žalobci neposkytl příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce celkem ve výši 252 038 Kč za 3. čtvrtletí roku 2018.

2. Správní orgány rozhodnutí odůvodnily tím, že žalobce měl ke dni 30. 9. 2018 nedoplatek vůči Okresní správě sociálního zabezpečení (dále též „OSSZ“) Jihlava ve výši 9 212 Kč. Na částku 8 757 Kč byly povoleny splátky. Zbývajících částku 455 Kč uhradil žalobce dne 8. 10. 2018. Splátku splatnou dne 27. 8. 2018 však žalobce uhradil až dne 28. 8. 2018, tedy po její splatnosti. Nesplnil tak podmínku tzv. bezdlužnosti podle § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti, neboť zákon vyžaduje, aby byly splátky řádně plněny po celou dobu splátkového kalendáře, nikoli pouze na konci kalendářního čtvrtletí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě namítl, že rozhodnutí žalovaného je založeno na nesprávném výkladu § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti. Žalobce měl k poslednímu dni příslušného kalendářního měsíce, tj. k 30. 9. 2018 nedoplatek na pojistném ve výši 8 757 Kč a penále ve výši 455 Kč, protože bylo třeba zkoumat splnění výjimek stanovených pod písmeny a) a b) daného ustanovení. Správní orgány vycházely z potvrzení OSSZ ze dne 8. 10. 2018, nepřihlédly však již k jeho opravené verzi vydané dne 1. 11. 2018.
4. Výjimku dle § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti žalobce splnil. V rozsahu nedoplatku ve výši 8 757 Kč měl ze strany OSSZ povoleno splácení ve splátkách. Zároveň splnil i druhou podmínku této výjimky, totiž že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, tj. k 30. 9. 2018, nebyl v prodlení se splácením jednotlivých splátek splátkového kalendáře. Na tom nic nemění, pokud splátku splatnou ke dni 27. 8. 2018 uhradil dne 28. 8. 2018. Názor žalovaného, že v případě splátkového kalendáře se žadatel nesmí dostat do prodlení se splácením žádné splátky, je absurdní. O jeho nesprávnosti vypovídá již jazykový výklad předmětného ustanovení. Posuzování dané podmínky musí být vztaheno k určitému okamžiku, a tím je poslední den příslušného kalendářního čtvrtletí. Žalovaný dané ustanovení vykládá restriktivně, bez ujasnění si smyslu a účelu této právní normy, což vede k bezprecedentní tvrdosti zákona a neopodstatněné diskriminaci subjektů, kterým byl poskytnut splátkový kalendář. Nesprávný je též názor žalovaného o jednoznačnosti předmětného ustanovení.
5. Žalovaný je jako orgán veřejné moci povinen uplatňovat státní moc jen v případech a v mezích zákonem stanoveným, a to způsobem, který zákon stanoví. Žalovaný však v rozporu s touto zásadou aplikuje výklad, který zjevně nemá oporu v zákonné úpravě. Navíc, pokud je k dispozici více výkladů veřejnoprávní normy, je třeba volit ten, který vůbec, resp. co nejméně, zasahuje do toho kterého základního práva či svobody. I z tohoto je tedy třeba dané ustanovení vykládat ve prospěch žalobce.
6. Žalobce pak splnil i podmínky výjimky dle § 78a odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Součet jeho nedoplatků nepřesahoval k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí částku 10 000 Kč a penále ve výši 455 Kč uhradil dne 8. 10. 2018, tedy do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádal. Žalovaný ostatně splnění této výjimky v rozhodnutí ani nerozporoval.
7. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí úřadu práce, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Ve vyjádření k žalobě žalovaný shrnul skutkový stav a uvedl, že žalobce nesplnil podmínky pro aplikaci výjimky dle § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti, protože byl v prodlení se splácením splátek.
9. Podle názoru žalovaného výjimka zakotvená v § 78 odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti zohledňuje situaci, kdy žadateli o příspěvek sice vznikl dluh na některou z rozhodných plateb, nicméně instituce, u níž takový dluh vznikl, povolila splácení ve splátkách. Podmínkou, aby taková situace byla postavena na roveň žadateli, který je reálně bezdlužný, však je, aby žadatel svůj splátkový kalendář řádně plnil, a to po celou dobu existence dluhu. Ustanovení tedy dopadá na situace, kdy je povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek, bez ohledu na to, kdy k prodlení se splátkami mělo dojít. Smyslem ustanovení je zohlednit situaci, kdy sice zaměstnavateli vznikl dluh, nicméně tento dluh následně řádně splácí v termínech stanovených splátkovým kalendářem. Pokud však žadatel nesplnil splátkový kalendář a byl se splátkou v prodlení, možnost aplikace příslušné výjimky sám znemožnil, a to po celou dobu existence dluhu, který nebyl řádně splácen. Příspěvek je poskytován zaměstnavatelům s řádnou platební morálkou. Při posuzování dané výjimky se přitom vůbec nemusí jednat o dluh, který vznikl v daném kalendářním čtvrtletí. Proto je třeba hodnotit plnění splátkového kalendáře za celou dobu existence dluhu, nikoli pouze za předmětné čtvrtletí, případně k jeho poslednímu dni. Zákon je poměrně striktní a správní orgány jsou povinny jej respektovat. Jakým způsobem pak na pozdní úhradu splátky reagovala OSSZ, není v daném případě podstatné.
10. Ustanovení § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti neumožňuje více výkladů. Poslední den příslušného kalendářního čtvrtletí je sice datum rozhodné pro posuzování bezdlužnosti, nelze však již dovodit, že by se vztahovalo i na výjimku pod písmenem a). Např. pod písmenem b) zákonodárce výslovně uvedl den, k němuž je výjimku třeba hodnotit. U výjimky pod písmenem a) tak neučinil, proč je třeba mít za to, že splátkový kalendář musí žadatel plnit po celou jeho existenci. K tomu v daném případě nedošlo.
11. Současně nelze hovořit ani o přílišné tvrdosti zákona. Samo předmětné ustanovení již totiž představuje výjimku oproti žádoucímu stavu, tj. bezdlužnosti žadatele. Pokud žadatel není schopen své splátky řádně plnit, je zcela pochopitelné, že nese následky. Nadto žalobci nic nebránilo uhradit tento dluh do 15. 10. 2018, aby se na něj vztahovala výjimka dle § 78a odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Výjimka bezdlužnosti stanovená pod písmenem a) spočívá právě v tom, že žadateli již jsou povoleny splátky dluhu a tyto splátky jsou řádně plněny po celou dobu existence splátkového kalendáře, nikoli pouze ke konci kalendářního čtvrtletí, za který je následně požadován příspěvek. Žalovaný současně poukázal na to, že při posuzování bezdlužnosti podle § 78a zákona o zaměstnanosti vychází nejen z tohoto zákona, ale i ze zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole.
12. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 16. 6. 2021

13. Při jednání žalobce zdůraznil, že předmětné příspěvky představují 65 % jeho příjmů. Nastalá situace je zcela absurdní. V prodlení se splátkou byl jediný den, kdy 26. 8. byla neděle, následně v pondělí, což byl den splatnosti, dal expresní platební příkaz, bohužel

platba byla připsána až v úterý 28. 8. Postup úřadu práce měl dopad i na čtvrté čtvrtletí 2018, příslušné rozhodnutí však bylo z jiných důvodů zrušeno v odvolacím řízení. Žalobce, resp. jeho statutární orgán se kvůli postupu správních orgánů musel zadlužit. Dodal, že bylo v diskreci OSSZ, zda kvůli nedodržení splátkového kalendáře zesplatní celou dlužnou částku, tak však neučinila.

14. *Žalovaný* setrval na své již dříve písemně uplatněné argumentaci. Konstatoval, že dopady dané situace bohužel nebylo možné nijak zohlednit. Dle judikatury jsou podmínky stanovené aplikovaným ustanovením přísné, nicméně přiměřené.
15. Soud podrobně konstatoval obsah správního i soudního spisu.

V. Posouzení věci

16. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí úřadu práce včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.
17. V dané věci je třeba v první řadě uvést, že mezi stranami není sporu ohledně základu skutkového stavu. Jak plyne ze správního spisu, žalobce požádal dne 17. 10. 2018 o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce dle § 78a zákona o zaměstnanosti, a to za 3. čtvrtletí roku 2018. K žádosti doložil mj. *Potvrzení o stavu nedoplateků na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pro účely poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78a zákona č. 435/2004 Sb., v platném znění* vystavené OSSZ Jihlava dne 8. 10. 2018 pod č. j. 47007/210-8009-8.10.2018-30038/762-PL. V něm OSSZ uvedla, že žalobce „*má ke dni 30.9.2018 nedoplatek na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 9 212,- Kč. Na uhrazení nedoplatku ve výši 8 757,- Kč byly povoleny splátky a k výše uvedenému dni je v prodlení se splácením splátek, čímž vzniklo penále ve výši 466,- Kč. Toto penále bylo uhrazeno dne 8.10.2018.*“ V průběhu řízení žalobce doložil *Detail podkonta splátkového kalendáře* vedeného OSSZ Jihlava ke dni 31. 10. 2018, z něhož vyplynulo, že sjednanou splátku nedoplatku ve výši 2 909 Kč, která měla být uhrazena do dne 27. 8. 2018, zaplatil až dne 28. 8. 2018. Z detailu podkonta dále vyplynulo, že po zaplacení této splátky zbývala k úhradě nedoplatku částka 8 757 Kč, a dále že v realizaci splátkového kalendáře bylo i nadále pokračováno, kdy žalobce uhradil další splátky ve dnech 24. 9. a 24. 10. 2018. Úřad práce si následně od OSSZ Jihlava vyžádal další *Potvrzení o stavu nedoplateků na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pro účely poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78a zákona č. 435/2004 Sb., v platném znění*, jež bylo formálně vydáno dne 8. 10. 2018, jak však plyne z uvedeného čísla jednacího (47007/210-8009-1.11.2018-30038/762-PL), k jeho vydání fakticky došlo dne 1. 11. 2018. V tomto potvrzení OSSZ konstatovala, že žalobce „*má jako zaměstnavatel ke dni 30.9.2018 nedoplatek na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 9 212,- Kč. Na uhrazení nedoplatku ve výši 8 757,- Kč byly povoleny splátky. Z důvodu pozdní úhrady srpnové měsíční splátky a pozdních úhrad běžného měsíčního pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti vzniklo ke dni 30.9.2018 penále ve výši 455,- Kč. Toto penále bylo uhrazeno dne 8.10.2018.*“

18. Na základě uvedených podkladů správní orgány dospěly k závěru, že žalobce byl v prodlení se splácením splátek dle splátkového kalendáře, protože nesplnil podmínky pro poskytnutí předmětného příspěvku dle § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti. Právě tato právní otázka je nyní předmětem soudního přezkumu, jehož rozsah je touto otázkou zároveň i omezen, soud se tudíž nijak nezabýval případným naplněním podmínek uvedených v § 78a odst. 4 písm. b) či v jiných ustanoveních zákona o zaměstnanosti, neb tak ve svých rozhodnutích nečinily ani správní orgány.
19. Podle § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti se předmětný příspěvek *poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. Příspěvek se poskytuje za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky vedené příslušným finančním nebo celním úřadem, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, s výjimkou případů, kdy*
- a) bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně, nebo*
- b) součet nedoplateků zaměstnavatele, s výjimkou nedoplateků podle písmene a), k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádá, nebo je uhradil do 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatecích od krajské pobočky Úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatecích podle § 147b zjistil Úřad práce sám, pokud mu k tomu dal zaměstnavatel souhlas a za tímto účelem zprostil příslušný finanční nebo celní úřad povinnosti mlčenlivosti vůči Úřadu práce; uhrazení nedoplatku je zaměstnavatel povinen krajské pobočce Úřadu práce doložit.*
- Příspěvek se zaměstnavateli neposkytne po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za umožnění výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3. Dále se příspěvek zaměstnavateli neposkytne po dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt nebo přestupek na úseku zaměstnanosti nebo inspekce práce, pokud výše uložené pokuty přesáhla 50 000 Kč, a to na vyšší počet zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, než jaký zaměstnavatel zaměstnával ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení této pokuty.*
20. Z textu zákona plyne, že předmětný příspěvek se poskytuje čtvrtletně zpětně na základě včasné žádosti, a to za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí žadatel nemá vyjmenované veřejnoprávní nedoplatky. Výjimkou z posledně uvedeného pravidla, stanovenou v § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti, jsou případy, kdy žadateli bylo povoleno splácení ve splátkách a tento zároveň není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně. V daném případě bylo žalobci povoleno splácení nedoplatku u OSSZ Jihlava ve splátkách. Přesným předmětem sporu je výklad sousloví „*zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek*“. Žalovaný tvrdí, že výklad tohoto sousloví je jednoznačný a plyne z něj, že žadatel se splátkovým kalendářem tento kalendář nesmí nijak porušit. Žalobce oproti tomu zejména namítá, že klíčový je stav v poslední den příslušného kalendářního čtvrtletí.
21. Soud se ztotožnil s argumentační linií žalobce. Tu je nutno v první řadě konstatovat, že samotný text zákona neposkytuje explicitní oporu závěru žalovaného, že otázka prodlení

žadatele při plnění splátkového kalendáře se má posuzovat po celou dobu trvání dluhu, případně alespoň po dobu příslušného kalendářního čtvrtletí. Z prvotního jazykově-logického posouzení zákonného textu lze mít za to, že je tomu právě naopak, tedy že problematika povolení splácení nedoplatku ve splátkách a dodržování splátkového kalendáře se stejně jako otázka samotné existence relevantních nedoplatků posuzuje k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí. Na tom ničeho nemění, pokud ve výjimce uvedené pod písmenem b) jsou použita slova „*k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí*“. Tu si lze povšimnout zejména časů jednotlivých sloves, kdy ve výjimce pod písmenem b) je konkrétní časové určení zopakováno vzhledem k minulému času slovesa [„*nepřesáhl*“], zatímco ve výjimce pod písmenem a) je sloveso v času přítomném [„*není*“], z čehož lze poměrně jednoznačně dovodit jeho návaznost na text odstavce předcházející vymezení výjimky a), a to včetně sousloví „*k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí*“.

22. Současně lze dát za pravdu žalobci, že výklad žalovaného by byl poněkud přiléhavější, pokud by v textu výjimky a) byl použit minulý čas, tedy sloveso „*nebyl*“ namísto slovesa „*není*“. Ani tak by však text zákona nebyl jednoznačně jasný (ve smyslu tvrzení žalovaného). V této souvislosti lze přitom poukázat na povinnost zákonodárce formulovat text zákona natolik jednoznačně, srozumitelně, přesně a úplně, aby byly minimalizovány výkladové nejasnosti. Není-li tomu tak, nelze výkladem „dotvářet“ veřejné právo v neprospěch jednotlivce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 10. 2008, č. j. 7 Afs 54/2006-155, č. 1778/2009 Sb. NSS, věc *Komerční banka*, a ze dne 22. 3. 2011, č. j. 5 Afs 35/2009-265, č. 2317/2011 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V nyní projednávané věci soud považuje text zákona za poměrně jasný, avšak ve zcela opačném významu než žalovaný. Pokud by měla být obhajována výkladová varianta prosazovaná žalovaným, bylo by zároveň nezbytné přiznat relevanci výkladové variantě propagované žalobcem a bylo by tak možno hovořit o výkladových nejasnostech ve smyslu shora zmiňovaném. Jinými slovy řečeno, plyne-li ze zákona o zaměstnanosti, že pro poskytovatele příspěvku je obecně rozhodný stav bezdlužnosti žadatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, nutno dospět k závěru, že faktické znevýhodnění žadatelů řešících své nedoplatky formou splátkových kalendářů (spočívající v nutnosti dodržovat po celou dobu splátkový kalendář) by musel zákonodárce v textu zákona vyjádřit zcela jednoznačně. Tak tomu však rozhodně není.
23. I kdyby pak soud nepovažoval výklad daného ustanovení provedený žalobcem za přiléhavější, musel by dospět minimálně k závěru o rovnocennosti obou předestřených interpretačních variant. V takovém případě by však vzhledem k veřejnoprávní povaze aplikovaného zákona bylo nutno použít zásadu *in dubio mitius* a tudíž použít výkladovou variantu příznivější pro nositele veřejnoprávních práv a povinností. Takovou interpretací je výklad, že problematika dodržování splátkového kalendáře se v dané situaci hodnotí toliko k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí.
24. Je třeba podotknout, že v rozhodnutích správních orgánů chybí bližší analýza institutu povolení splácení ve splátkách (např. § 20a zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád), přičemž dle názoru soudu správní orgány možná i z tohoto důvodu problematice porušení splátkového kalendáře přisuzují větší důležitost, než jakou samo o sobě fakticky má. Ostatně i stávající právní úprava je dle názoru soudu dostatečně přísná,

neboť v případě průběžného nedodržování splátkového kalendáře žadateli hrozí zesplatnění celého nedoplatku, a i kdyby k tomuto kroku nedošlo, nutí žadatele přinejmenším jednou za čtvrt roku k úhradě splátek, tedy k požadovanému stavu, kdy k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí žadatel nemá splatné nedoplatky.

25. V této souvislosti si nelze nepovšimnout, že úřad práce mohl být v první fázi zjišťování skutkového stavu „sveden“ nepřesným a nesprávným potvrzením OSSZ Jihlava ze dne 8. 10. 2018, v němž bylo uvedeno, že žalobce „je“ ke dni 30. 9. 2018 „*v prodlení se splácením splátek*“. Tato informace byla nepravdivá, neboť žalobce byl v prodlení se splácením splátek toliko jediný den (od 27. do 28. 8. 2018), a byla následně vyvrácena jak žalobcem předloženým detailem podkonta splátkového kalendáře, tak opraveným potvrzením OSSZ Jihlava ze dne 1. 11. 2018, které si vyžádal sám úřad práce.
26. Nutno též zdůraznit, že krajský soud vycházel i z tezí vyjádřených v judikatuře Nejvyššího správního soudu k povaze podmínky bezdlužnosti dle § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti (viz zejména rozsudky ze dne 30. 10. 2013, č. j. 3 Ads 23/2013-56, věc *Synergy one*, či ze dne 11. 7. 2019, č. j. 2 Ads 340/2018-23, věc *ČS, náhradní plnění*). Podstata nyní projednávané věci však byla poněkud jiná. Ve věcech projednávaných kasačním soudem totiž objektivně došlo k pochybení na straně žadatelů, byť třebaš marginálnímu. V nyní projednávané věci však byla otázka, jak dlouho byl žalobce v prodlení (tedy pouze jeden den) a jaké to následně přineslo následky, pro soud nepodstatná; dle závěru soudu byla relevantní toliko situace k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí a v tento den žalobce výjimku dle § 78a odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti splňoval. Tato skutečnost pak vedla ke zrušení rozhodnutí žalovaného.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Z výše uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 1, 3 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k § 78 odst. 4 s. ř. s. pak věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
29. Žalobce dosáhl v řízení plného úspěchu, má proto právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna jeho advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast při jednání soudu dne 16. 6. 2021) ve výši 2 x 3 100 Kč a dva režijní paušály ve výši 2 x 300 Kč, dále cestovní výdaje žalobcova advokáta ve výši 1 006 Kč (jízdné Praha hl. n. – Brno hl. n. a zpět), a promeškaný čas strávený advokátem žalobců cestou z místa jeho sídla v Praze k jednání u soudu v Brně dne 16. 6. 2021 a zpět v rozsahu dvanácti započatých půlhodin ve výši 12 x 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), g), § 13 odst. 1, 4, 5, § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce], tedy celkem 9 006 Kč. Protože právnícká osoba zřízená podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie, jejímž společníkem je advokát žalobce (Deloitte Legal s. r. o., advokátní kancelář), je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 891 Kč,

odpovídající dani, kterou je zmíněná právnická osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 13 897 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. června 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu